

"मीठे बच्चे- यस शरीरबाट जीवन छँदै मर्नका लागि अभ्यास गर- 'म पनि आत्मा, तिमी पनि आत्मा'- यस अभ्यासले ममत्व निस्कनेछ ।"

प्रश्न : सबैभन्दा उच्च गन्तव्य कुन चाहिँ हो ? त्यस गन्तव्यलाई प्राप्त गर्नेहरूको निशानी के हुन्छ ?

उत्तर : सबै देहधारीहरूबाट ममत्व टुटोस्, सदा भाइ-भाइको स्मृति रहोस्- यही हो उच्च गन्तव्य । यस गन्तव्यमा उनीहरू नै पुग्न सक्छन् जसले निरन्तर देही-अभिमानी बन्ने अभ्यास गर्छन् । यदि देही-अभिमानी छैनन् भने कहीं न कहीं आफ्नै शरीरमा या कोही न कोही मित्र-सम्बन्धीहरूको शरीरमा फँसि नै रहनेछन् । उनीहरूलाई कसैको कुरा राम्रो लाग्ने छ या कसैको शरीर राम्रो लाग्नेछ । उच्च गन्तव्यमा पुग्नेहरूले देहसँग प्यार गर्न सक्दैनन् । उनीहरूको शरीरको भान टुटेको हुनेछ ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबाले रूहानी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- हेर, म तिमी सबै बच्चाहरूलाई आफू समान बनाउन आएको छु । अब बाबा आफू समान बनाउन कसरी आउनुहुन्छ ? उहाँ निराकार हुनुहुन्छ, भन्नुहुन्छ म निराकार हुँ तिमी बच्चाहरूलाई आफू समान अर्थात् निराकारी बनाउन, जीवन छँदै मर्न सिकाउन आएको छु । बाबाले आफूलाई पनि आत्मा सम्झनुहुन्छ नि । यस शरीरको भान छैन । शरीरमा रहँदा-रहँदै पनि शरीरको भान छैन । यो शरीर उहाँको त होइन नि । तिमी बच्चाहरूले पनि यस शरीरको भान निकालिदेऊ । तिमी आत्माहरूलाई नै मेरो साथमा जानु छ । यो शरीर मानौँ मैले भाडामा (लोन) लिएको छु, त्यसो त आत्माहरूले पनि पार्ट खेलका लागि भाडामा (लोन) लिन्छन् । तिमी जन्म-जन्मान्तर शरीर लिँदै आएका छौ । अब जसरी म जीवन छँदै यस शरीरमा छु तर न्यारा (अलग) अर्थात् मरेको छु । मर्नु शरीर छोड्नुलाई भनिन्छ । तिमीलाई पनि जीवन छँदै यस शरीरबाट मर्नु छ । म पनि आत्मा, तिमी पनि आत्मा । तिमीलाई पनि मेरो साथमा जानु छ या यहीँ बस्नु छ ? तिम्रो यस शरीरमा जन्म-जन्मान्तरको मोह छ । जसरी म अशरीरी छु, तिमीले पनि जीवन छँदै आफूलाई अशरीरी सम्झ । हामीलाई अब बाबाको साथमा जानु छ । जसरी बाबाको यो पुरानो शरीर हो, तिमी आत्माहरूको पनि यो पुरानो शरीर हो । पुरानो शरीर (जुत्ती) लाई छोड्नु छ । जसरी मेरो यसमा ममत्व छैन, तिमीले पनि यस पुरानो शरीर (जुत्ती) बाट ममत्व निकाल । तिमीलाई ममत्व राख्ने आदत परेको छ । मलाई आदत छैन । म जीवन छँदै मरेको छु । तिमीलाई पनि जीवन छँदै मर्नु छ । मेरो साथमा जानु छ भने अब यो अभ्यास गर । शरीरको कति भान रहन्छ, कुरा नगर ! शरीर रोगी हुँदा पनि आत्माले त्यसलाई छोड्दैन, यसबाट ममत्व निकाल्नु छ । हामीलाई त बाबाको साथमा अवश्य जानु छ । आफूलाई शरीरबाट अलग सम्झनु छ । यसलाई नै जीवन छँदै मर्नु भनिन्छ । आफ्नो घर नै याद रहन्छ । तिमी जन्म-जन्मान्तरदेखि यस शरीरमा रहँदै आएका छौ यसैले तिमीलाई मेहनत गर्नुपर्छ । जीवन छँदै मर्नुपर्छ । म त यसमा आउँछु नै अस्थायी रूपमा । त्यसैले मरेर गयो भने अर्थात् आफूलाई आत्मा सम्झेर जानाले कुनै पनि देहधारीमा ममत्व रहनेछैन । अक्सर गरेर कसै न कसैको कसैमा मोह भइहाल्छ । बस, उसलाई नदेखेसम्म रहन सक्दैनन् । यो देहधारीको याद बिलकुलै उडाइदिनुपर्छ किनकि लक्ष्य धेरै ठूलो छ । खाँदा-पिउँदा मानौँ यस शरीरमा छँदै छैन । यो अवस्था पक्का गर्नु छ । तब न रत्नको मालामा आउन सक्छौ । मेहनत विना कहाँ उच्च पद मिल्न सक्छ र ! जीवन छँदै, देख्दा-देख्दै सम्झइयोस्- म त वहाँको रहनेवाला हुँ । जसरी बाबा यसमा अस्थायी बस्नुभएको छ, यसरी अब हामीलाई पनि घर जानु छ । जसरी बाबाको ममत्व छैन, त्यसरी नै हामीलाई पनि यसमा ममत्व राख्नु छैन । बाबाले त तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउन यस शरीरमा बस्नुपर्छ ।

तिमीलाई अब फर्केर जानु छ । यसैले कुनै पनि देहधारीमा ममत्व न रहोस् । यो फलानी धेरै राम्री छे, मीठी छे- आत्माको बुद्धि जान्छ नि । बाबा भन्नुहुन्छ- शरीरलाई होइन, आत्मालाई देख्नु छ । शरीरलाई हेर्नौ भने तिमी फँसेर मर्नेछौ । ठूलो गन्तव्य छ । तिम्रो पनि जन्म-जन्मान्तरको पुरानो ममत्व छ । बाबाको ममत्व छैन तब त तिमी बच्चाहरूलाई सिकाउन आएको छु । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ- म त यस शरीरमा फँस्दिनँ, तिमी फँसेका छौ । म तिमीलाई छुटाउन आएको छु । तिम्रा न ४ जन्म पूरा भए, अब शरीरबाट भान निकाल । देही-अभिमानी भएर नरहनाले तिमी कतै न कतै फँस्दै रहने छौ । कसैको कुरा राम्रो लाग्नेछ, कसैको शरीर

राम्रो लाग्नेछ, अनि घरमा पनि उनको याद आइरहनेछ । शरीर (जिस्म) मा प्यार भयो भने हार खानेछौ । यसरी धेरै बिग्रन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ स्त्री-पुरुषको सम्बन्ध छोडेर आफूलाई आत्मा सम्भक्त । ऊ पनि आत्मा, म पनि आत्मा । आत्मा सम्भक्ता-सम्भक्ता शरीरको भान निक्कलै जानेछ । बाबाको यादबाट नै विकर्म पनि विनाश हुनेछ । यस कुरामा तिमीले राम्रोसँग विचार सागर मन्थन गर्न सक्छौ । विचार सागर मन्थन नगरेसम्म तिमीमा नशा चढ्ने छैन । यो पक्का हुनुपर्छ हामीलाई बाबाको पासमा अवश्य जानु छ । मुख्य कुरा हो यादको । ८४ को चक्र पूरा भयो फेरि शुरू हुनु छ । यस पुरानो शरीरबाट ममत्व हटाएनौ भने आफ्नो शरीरमा या कुनै मित्र-सम्बन्धीको शरीरमा फँस्नेछौ । तिमीलाई त कसैसँग पनि दिल लगाउनु छैन । आफूलाई आत्मा सम्भक्ते बाबालाई याद गर्नु छ । म आत्मा पनि निराकार, बाबा पनि निराकार, आधाकल्प तिमी भक्तिमार्गमा बाबालाई याद गर्दै आयौ नि । ‘हे प्रभु’ भन्नाले शिवलिंग नै सामुन्ने आउनेछ । कुनै देहधारीलाई ‘हे प्रभु’ भन्न सकिदैन । सबै शिवको मन्दिरमा जान्छन्, उहाँलाई नै परमात्मा सम्भक्ते पूजा गर्छन् । उच्चभन्दा उच्च भगवान् एउटै हुनुहुन्छ । उच्चभन्दा उच्च अर्थात् परमधाममा रहनेवाला । भक्ति पनि पहिले एकको अव्यभिचारी हुन्छ । फेरि व्यभिचारी बन्दछ । त्यसैले बाबाले बार-बार बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— तिमीलाई उच्च पद पाउनु छ भने यो अभ्यास गर । देहको भान छोड । संन्यासीहरूले पनि विकारलाई छोड्छन् नि । पहिले त सतोप्रधान थिए अहिले त उनीहरू पनि तमोप्रधान बनेका छन् । सतोप्रधान आत्माले आकर्षित गर्दछ, अपवित्र आत्माहरूलाई खिँच्दछ किनकि आत्मा पवित्र छ । उनीहरू पुनर्जन्ममा आए पनि पवित्र भएको कारणले खिँच्दछन् । कति उनीहरूका अनुयायी बन्दछन् । जति पवित्रताको बढी तागत उती बढी अनुयायीहरू । उहाँ बाबा त हुनुहुन्छ नै सदा पवित्र (एभरप्योर) र हुनुहुन्छ पनि गुप्त । डबल हुनुहुन्छ नि, तागत सारा उहाँको हो । यिनको (ब्रह्माको) होइन । शुरूमा पनि तिमीलाई उहाँले आकर्षित गर्नुभयो । यी ब्रह्माले होइन किनकि उहाँ त सदा पवित्र (एभरप्योर) हुनुहुन्छ । तिमी कुनै यिनको पछि भागेका होइनौ । यिनले त भन्छन्— म त सबैभन्दा बढी पूरा ८४ जन्म प्रवृत्ति मार्गमा रहँ । यिनले त तिमीलाई खिँच्न सक्दैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ मैले तिमीलाई खिँचेको हो । चाहे संन्यासीहरू पवित्र रहन्छन् । तर मजस्तो पवित्र त कोही हुन सक्दैन । उनीहरूले त सबै भक्ति मार्गका शास्त्र आदि सुनाउँछन् । म आएर तिमीलाई सबै वेद शास्त्रहरूको सार सुनाउँछु । चित्रमा पनि देखाइएको छ विष्णुको नाभिबाट ब्रह्मा निकले फेरि ब्रह्माको हातमा शास्त्र देखाउँछन् । अब विष्णुले त ब्रह्माद्वारा शास्त्रहरूको रहस्य सुनाउँदैनन् । उनीहरूले त विष्णुलाई पनि भगवान् सम्भन्छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— मैले यी ब्रह्माद्वारा सम्झाउँछु । मैले विष्णुद्वारा कहाँ सम्झाउँछु र । कहाँ ब्रह्मा, कहाँ विष्णु । ब्रह्मा नै विष्णु बन्दछन् । फेरि ८४ जन्म पछि यो संगम हुने छ । यो त नयाँ कुरा हो नि । सम्झाउनको लागि कति आश्चर्य लाग्ने (वन्दरफुल) कुराहरू छन् ।

अब त बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, जीवन छँदै मर्नु छ । तिमी शरीरमा जिएका छौ नि । सम्भन्छौ हामी आत्मा हौ, हामी बाबाको साथमा जानेछौ । यो शरीर आदि केही पनि लिएर जादैनौ । अब बाबा आउनुभएको छ, केही त नयाँ दुनियाँमा ट्रान्सफर गरिदिऔ । मनुष्यहरू दोस्रो जन्ममा पाउनको लागि दान-पुण्य गर्छन् । तिमीलाई पनि नयाँ दुनियाँमा मिल्नेछ । यो पनि उनीहरूले नै गर्नेछन् जसले कल्प पहिले गरेका होलान् । धेरै-थोर केही पनि हुनेछैन । तिमी साक्षी भएर हेरिरहनेछौ । केही भन्नुपर्ने आवश्यकता रहँदैन । फेरि पनि बाबाले सम्झाउनुहुन्छ जे जति गर्छौ त्यसको पनि अहंकार आउनु हुँदैन । हामी आत्माहरू यो शरीरलाई छोडेर जानेछौ । वहाँ नयाँ दुनियाँमा गएर नयाँ शरीर लिनेछौ । गायन पनि छ— राम गयो रावण गयो... रावणको परिवार कति ठूलो छ । तिमी त मुट्टीभरि छौ । यो सारा रावण सम्प्रदाय हो । तिम्रो राम सम्प्रदाय कति थोरै हुनेछ— ९ लाख । तिमी धरतीका सितारा हौ नि । माता-पिता र तिमी बच्चाहरू । त्यसैले बाबाले बारम्बार सम्झाउनुहुन्छ मरजीवा बन्ने कोशिश गर । यदि कसैलाई देखेर बुद्धिमा आउँछ— यी धेरै राम्री छिन्, धेरै मीठो गरि सम्झाउँछिन्, यो पनि मायाको युद्ध (वार) हो, मायाले लालच दिन्छ । उनको तकदिरमा छैन भने माया सामुन्ने आइहाल्छ । जतिसुकै सम्झाए पनि रिस उठ्नेछ । यो सम्भदैनन् कि यो देह-अभिमानले नै काम गराइरहेको छ । यदि बढी सम्झायौ भने मोडिन्छन् त्यसैले प्यारले सम्झाउनुपर्छ । कसैसँग दिल लाग्छ

भने कुरा नगरौ पागल हुन्छन् । मायाले एकदमै बेसमझ बनाइदिन्छ यसैले बाबाले सम्झाउनुहुन्छ कहिल्यै कसैको नाम-रूपमा नफँस । म आत्मा हुँ र बाबा जो विदेही हुनुहुन्छ उहाँसँग नै प्यार राख्नु छ । यो नै मेहनत हो । कुनै पनि देहमा ममत्व नहोस् । यस्तो होइन, घरमा बस्दा पनि त्यो ज्ञान दिनेको नै याद आइरहोस्- ज्यादै मीठो हुनुहुन्छ, धेरै राम्रोसँग सम्झाउनुहुन्छ । अरे मीठो त ज्ञान हो । मीठो त आत्मा हो । शरीर कहाँ मीठो छ र । कुरा गर्ने पनि आत्मा नै हो । कहिल्यै पनि शरीरमा मोहित हुनु छैन ।

आजकाल त भक्तिमार्ग धेरै छ । आनन्दमयी माँलाई पनि माँ-माँ भन्दै याद गरिरहन्छन् । ठिक छ, बाबा कहाँ हुनुहुन्छ ? वर्सा पिताबाट मिल्नु छ या माताबाट ? मातालाई पनि पैसा कहाँबाट मिल्छ र ? केवल माँ-माँ भन्नाले अलिकति पनि पाप काटिनेछैन । बाबा भन्नुहुन्छ- मामेकम् याद गर । नाम रूपमा फँस्नु छैन, भन् पाप हुनेछ किनकि बाबाको आज्ञालाई नमान्नेवाला बन्दछौ । धेरै बच्चाहरूले भुलेका छन् । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- म तिमी बच्चाहरूलाई लिनको लागि आएको छु त्यसैले अवश्य लिएर जानेछु, यसैले मलाई याद गर । एक मलाई याद गर्नाले नै तिम्रा पापहरू काटिनेछन् । भक्तिमार्गमा धेरैलाई याद गर्दै आएका छौ । तर बाबा विना कुनै काम कसरी होला । बाबाले मातालाई याद गर भनेर कहाँ भन्नुहुन्छ र । बाबा त भन्नुहुन्छ मलाई याद गर । पतित-पावन म हूँ । बाबाको निर्देशनमा चल । तिमी पनि बाबाको निर्देशनमा अरूलाई सम्झाउँदै गर । तिमी कहाँ पतित-पावन हौ र । याद एकलाई नै गर्नु छ । मेरो त एक बाबा दोस्रो न कोही । बाबा हामी हजुरमाथि नै बलिहार जानेछौ । बलिहार त शिवबाबामाथि नै हुनु छ, अरू सबैको याद छोडिदिनुपर्छ । भक्ति मार्गमा त धेरैलाई याद गरि नै रहन्छन् । यहाँ त एक शिवबाबा दोस्रो न कोही । फेरि पनि कसैले आफ्नो मत चलाउँछन् भने के गति-सद्गति होला ! अलमलिन्छन्- बिन्दीलाई कसरी याद गर्ने ? अरे, तिमीलाई आफ्नो आत्मा याद छ नि- म आत्मा हूँ । उहाँ पनि बिन्दु रूप नै हुनुहुन्छ । त्यसैले तिम्रो बुवा पनि बिन्दु हुनुहुन्छ । बाबाबाट वर्सा मिल्छ । माता त फेरि पनि देहधारी हुन्छन् । तिमीलाई विदेहीबाट नै वर्सा मिल्नु छ यसैले अरू सबै कुरा छोडेर एकसँग नै बुद्धियोग लगाउनु छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार :

- १) शरीरको भान खत्तम गर्नका लागि हिंड्दा-डुल्दा अभ्यास गर्नु छ- मानौं यस शरीरबाट मरेका छौं, अलग छौं शरीरमा छँदै छैनौं । शरीरलाई होइन, आत्मालाई देख ।
- २) कहिल्यै पनि कसैको शरीरमा तिमी मोहित हुनु छैन । एक विदेही बाबासँग नै प्यार राख्नु छ । एकैसँग बुद्धिको योग लगाउनु छ ।

वरदान : शक्तिशाली यादद्वारा सेकेण्डमा पदम-पदमको कमाइ जमा गर्नेवाला पदमापदम भाग्यशाली भव

तिम्रो याद यति शक्तिशाली होस् जो एक सेकेण्डको यादले पदमको कमाइ जमा होस् । जसको हरेक कदममा पदम हुन्छ भने कति पदम जमा हुनेछ । यसैले भनिन्छ पदमापदम भाग्यशाली । जब कसैको राम्रो कमाइ हुन्छ भने उसको अनुहारको चमक नै अर्कै हुन्छ । त्यसैले तिम्रो चेहराबाट नै पदमको कमाइको नशा देखियोस् । यस्तो रूहानी नशा, रूहानी खुसी होस् जसले गर्दा अनुभव गरून् कि यी अलग्गै (न्यारा) व्यक्तिहरू हुन् ।

स्लोगन : ड्रामामा सबै राम्रो नै हुनु छ यस स्मृतिबाट बेफिक्र बादशाह बन ।